

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XII/120/11 Rady Miejskiej w Zabrze z dnia 4 lipca 2011r. w sprawie stawek opłat za korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, zlokalizowanych na liniach komunikacyjnych na obszarze Miasta Zabrze, w częściach określonych w § 2, § 4, § 5 i § 6 jako sprzecznej z art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie drogowym (Dz. U. z 2011r. Nr 5, poz. 13), dalej jako „ustawa”.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Zabrze na sesji w dniu 4 lipca 2011r. ustaliła stawki opłat za korzystanie z przystanków komunikacyjnych. Uchwała została doręczona Wojewodzie Śląskiemu w dniu 12 lipca 2011r.

Podstawę do podjęcia przedmiotowej uchwały Rada Miasta stanowi art. 16 ust. 4 ustawy. Przytoczony powyżej przepis stanowi: „Za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych lub dworców, których właścicielem albo zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, mogą być pobierane opłaty. Stawka opłaty jest ustalana w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad”. Dalsze przepisy tegoż artykułu stanowią o maksymalnej stawce opłaty za jedno zatrzymanie środka transportu, która w przypadku przystanków wynosi 0,05 zł, a w przypadku dworców 1 zł. Art. 16 ust. 6 określa, iż stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, ulega zmianie w stopniu odpowiadającym planowanemu średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych, ustalonym w ustawie budżetowej na dany rok. Zmiana następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została ogłoszona ustawa budżetowa.

Rada Miejska w Zabrze ustaliła w § 3 wysokość opłaty za zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym oraz na dworcu w maksymalnych wysokościach. W następnym paragrafie ustalono, iż każda zmiana rozkładu jazdy związana ze zmianą ilości zatrzymań środków transportowych na przystankach wymaga powiadomienia Urzędu Miasta celem aktualizacji wysokości opłaty miesięcznej.

Organ nadzoru zwraca uwagę, iż przepis art. 16 ust. 5 mówi jednoznacznie, iż uchwała rady gminy powinna określać stawkę opłaty za każde zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym i na dworcu, a nie sposobu obliczania tej opłaty i terminu zapłaty. Zdaniem organu nadzoru, § 2 zawiera unormowania, które nie powinny mieć miejsca w uchwale rady gminy, lecz w umowie między jednostką samorządu terytorialnego a przewoźnikiem.

Zatem przyjmując § 2, Rada Miejska w Zabrze naruszyła ustawowy podział kompetencji pomiędzy organem stanowiącym a organem wykonawczym, co stanowi istotne naruszenie prawa.

Co więcej Rada w treści § 6 uchwały formułuje zasadę, iż stawki opłat określone w § 3 będą automatycznie waloryzowane od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została ogłoszona ustawa budżetowa na zasadach określonych w art. 16 ust. 6 ustawy. Należy zwrócić uwagę, iż art. 16 ust. 6 ustawy mówi o tym, iż stawka opłaty ulega zmianie w stopniu odpowiadającym planowanemu średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych, ustalonym w ustawie budżetowej na dany rok. Postanowienia § 6 uchwały stanowią zatem niedozwoloną modyfikację przepisu ustawowego (w ustawie jest mowa o zmianie stawki opłat, natomiast w uchwale jest mowa o automatycznej waloryzacji stawki opłat).

Zwrócić należy jeszcze uwagę na to, że na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy Rada Miejska jest upoważniona do ustalenia jedynie stawek opłat za zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym lub dworcu. Rada nie jest zobowiązana a jedynie uprawniona do ustalenia takich opłat. Zatem przepisy §§ 2, 4 i 5 uchwały są podjęte bez podstawy prawnej określonej w ustawie. W orzecznictwie podkreśla się, że przepisy aktów wykonawczych (do których niewątpliwie zaliczają się akty prawa miejscowego), nie mogą regulować materii ustawowych ani nie mogą wykraczać poza unormowania ustawowe (por. Wyrok WSA w Opolu z dnia 14 lipca 2008, sygn. akt II SA/Op 184/08, Wyrok NSA z dnia 10 marca 2009r., sygn. akt I OSK 1340/08). W związku z czym należy uznać, iż §§ 2, 4 i 5 wykraczając poza ustawową delegacją istotnie naruszają prawo.

Z powyżej przedstawionych powodów podjętą przez Radę Miejską w Zabrze uchwałę w częściach wskazanych wyżej należy uznać za sprzeczną z prawem, z tego względu podjęcie niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego jest w pełni zasadne i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymują:

1) Rada Miasta Zabrze

- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,

2) aa.

Wojewoda Śląski

Zygmunt Łukaszczyk